

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Πορευόμενοι πρὸς τὴν Βηθλεέμ...
μὲ συνοδοιπόρο
τὸν Ὅσιο Νικόδημο Ἁγιορείτη

«Δεῦτε ἴδωμεν
πιστοί...»

...ποῦ ἐγεννήθη
ὁ Χριστός...»

Κείμενα Αὐτογνωσίας καὶ Μετανοίας

25η Δεκεμβρίου
† Ἁγία Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

41. Ἡ ἀγιαστικὴ Χάρις: ὁ Θησαυρὸς μας

«...Ποῖος θησαυρὸς δὲν ἦτο δι' ἐσένα ἢ ἀγιαστικὴ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἥτις εἶναι τὸ μεγαλύτερον χάρισμα ὅπου ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς πρὸς ἓνα κτίσμα εἰς ταύτην τὴν ζωὴν; Διὰ μέσου αὐτῆς ἦσουν ἠγαπημένους ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, σύντροφος μὲ τοὺς ἀγίους, ναὸς ἔμψυχος τῆς θεότητος, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος· “Ἄρα οὖν οὐκ ἔτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ” (Ἐφεσ. β' 19)».

(«Π.Γ.», σελ. 107α)

